

In Memoriam Coby Blotkamp.

Op 10 oktober van het afgelopen jaar schreef Coby een brief aan goede vrienden en familie waarin ze ons op de hoogte bracht van de heel slechte prognose, zeven jaar na een ogenschijnlijk succesvol behandelde borstkanker. Op 26 april overleed ze.

De tussenliggende maanden rondde Coby haar leven af: zelfbewust, en de regie ten volle in eigen hand houdend. Zolang dat mogelijk was actief met hout en beitel. En tot het eind met passie betrokken bij wat de wereld te bieden heeft.

Twintig jaar was Coby werkzaam op de Afdeling Parasitologie van de Leidse Universiteit. Twintig jaar was ze het gezicht van de klassieke parasitologische morfologie en diagnostiek. Op 14 december 2001 nam ze afscheid van de afdeling tijdens een aan haar gewijd symposium "Kijken en beter kijken in de parasitologie". Velen zullen zich haar onvermoeibaar enthousiasme herinneren tijdens de PAOG- en Post-HBO-cursussen medisch parasitologische diagnostiek. Inderdaad, het was niet alleen haar eigen sterke kant, ze zette vele anderen er effectief toe aan: kijken en beter kijken!

De sectie binnen de afdeling waar Coby toe hoorde had gedurende de laatste 20 jaar twee speerpunten: enerzijds de verbetering en modernisering van de diagnostiek met immunologische en vooral moleculair-biologische methodieken en anderzijds het onderzoek naar *Oesophagostomum* in West Afrika. De koersveranderingen in de diagnostiek waren alleen mogelijk doordat zij gedragen werden door een heel solide morfologische diagnostiek. De relevantie van die niet-microscopische methoden erkende zij maar echte affiniteit ermee had ze niet. Het *Oesophagostomum*-onderzoek was in hoge mate afhankelijk van Coby. Het waarschijnlijk meest grondige artikel uit die onderzoeksperiode was van haar hand. Tijdens de jaren van *Oesophagostomum*-onderzoek speelde zij niet alleen een cruciale rol in microscopie en training, zij was de vraagbaak en vertrouwenspersoon voor alle betrokkenen.

We gedenken haar met warme gevoelens en met veel respect: Bescheiden en zelfverzekerd. En, zoals haar broer het uitdrukte bij het afscheid, trots maar zonder enige zelfingenomenheid.

Namens de collegae en vrienden op Parasitologie,
Ton Polderman